॥ १० ॥११॥१२॥१३॥ अवघोटितयाश्लक्ष्णीकृतया ॥ १४ ॥ अभ्याशस्थोपिनिकटस्थोपिनापश्यक्रीडासक्तंराजानमितिशेषः ॥ १५ ॥ प्रयोजनंकर्तव्यं ॥१६॥१७॥ अतिमुक्तकागारंवासंतीगृहं

तामब्रवीद्राजाकस्यासिभद्रेकावात्वमिति ॥ साप्रत्युवाचकन्यास्मीतितांराजोवाचार्थीत्वयाहमिति ॥१०॥ अथोवाचकन्यासमयेनाहंशक्यात्वयालब्धुंना न्यथेतिराजातांसमयमपृच्छत् ॥ कन्योवाचनोदकंमेदर्शयितव्यमिति ॥ ११ ॥ सराजातांबाढमित्युक्तातामुपयेमेकृतोद्वाहश्चराजापरीक्षित्क्रीडमानोमुदा परमयायुक्तस्तूष्णींसंगम्यतयासहास्ते ॥ १२ ॥ ततस्तत्रैवासीनेराजनिसेनान्वगच्छत् ॥ १३ ॥ सासेनोपविष्टंराजानंपरिवार्यातिष्ठत्पर्याश्वस्तश्चराजातयैव सहशिबिकयाप्रायादवघोटितयासस्वंनगरमनुप्राप्यरहसितयासहास्ते ॥ १४ ॥ तत्राभ्याशस्थोपिकश्चिन्नापश्यदथप्रधानामात्योभ्याशचरास्तस्यस्त्रियो पृच्छत् ॥ १५ ॥ किमत्रप्रयोजनंवर्ततेइत्यथाब्रुवंस्ताःस्त्रियः ॥ १६ ॥ अपूर्वमिवपश्यामउदकंनात्रनीयतइत्यथामात्योनुदकंवनंकारयित्वोदारवृक्षंबहुपुष्प फलमूलंतस्यमध्येमुक्ताजालमयींपार्श्वेवापींगूढांसुधासलिललिप्तांसरहस्युपगम्यराजानमब्रवीत् ॥ १७ ॥ वनमिदमुदारकंसाध्वत्ररम्यतामिति ॥ १८ ॥ सत स्यवचनात्तयैवसहदेव्यातद्वनंप्राविशत्सकदाचित्तस्मिन्काननेरम्येतयैवसहव्यवाहरदथक्षुत्तृष्णार्दितःश्रांतोऽतिमुक्तकागारमपश्यत् ॥ १९ ॥ तत्प्रविश्य राजासहप्रिययासुधाकृतांविमलांसलिलपूर्णांवापीमपश्यत् ॥ २० ॥ दृष्ट्वैवचतांतस्याश्चतीरेसहैवतयादेव्यावातिष्ठत् ॥ २१ ॥ अथतांदेवींसराजाब्रवीत्सा ध्ववतरवापीसलिलमिति ॥ सातद्वचःश्रुत्वावतीर्यवापींन्यमज्जन्नपुनरुदमज्जत् ॥ २२ ॥ तांसमृगयमाणोराजानापश्यद्वापीमथनिःस्राव्यमंडूकंश्वभ्रमुखे दृष्ट्वाक्रुद्धआज्ञापयामाससराजा ॥ २३ ॥ सर्वत्रमंडूकवधःक्रियतामितियोमयार्थीसमांमृतमंडूकोपायनमादायोपतिष्ठेदिति ॥ २४ ॥ अथमंडूकवधेघोरेक्रि यमाणेदिक्षुसर्वासुमंडूकान्भयमाविवेशतेभीतामंडूकराज्ञेयथावृत्तंन्यवेदयन् ॥ २५ ॥ ततोमंडूकराट्तापसवेषधारीराजानमभ्यगच्छदुपेत्यचैनमुवा च ॥ २६ ॥ माराजन्क्रोधवशंगमःप्रसादंकुरुनार्हसिमंडूकानामनपराधिनांवधंकर्तुमितिश्लोकौचात्रभवतः ॥ २७ ॥ मामंडूकान्जिघांसत्वंकोपंसंधार याच्युत ॥ प्रक्षीयतेधनोद्रेकोजनानामविजानतां ॥ २८ ॥ प्रतिजानीहिनैतांस्त्वंप्राप्यक्रोधंविमोक्ष्यसि ॥ अलंकृत्वातवाधर्मंमंडूकैःकिंहतैर्हिते ॥ २९ ॥ तमेवंवा दिनमिष्टजनशोकपरीतात्माराजाथोवाच ॥ ३० ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४॥२५॥२६॥ २७॥ धनोद्रेकःश्रीतपसोरुत्कर्षः ॥२८॥ प्रतिजानीहिनिश्चयंकुरु प्राप्यप्रापय्यमृत्युं क्रोधंस्त्रीशोकजं अलंकृत्वाप्राकुरु ॥ २९॥३०॥

Digitized by Google